По конфіскаті — наклад другий.

Ч. 23 (177). Львів, середа 31. січня 1923. Почтову належність оплачено гуртом. Рік II.

ГРОМ… СЬКИЙ ВІСТНИК

Перемишль
Впр. о. Зубрицький А.
Чацкого 6.

ВИХОДИТЬ ЩОДЕННО РАНО.

РЕДАКЦІЯ И АДМИНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок 10., II. пов.
Конто почт. щад. 143.322.
Адреса для телеграмів Громадський Вістник Львів.
Нач. Редактор приймає від 10—11 год. передпол.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА: Місячно в краю 5000 Мп.
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 дол., Франції, Голяндії, Бельгії 10 фр. фр., Італії 10 лірів, Німеччині 7500 н. марок, Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. корон, Румунія 50 лей, Болгарії 50 левів, Австрії 7500 мп. Зміна адреси 300 мп.

В справі оголошень звертатися до Адміністрації.

Ціна примірника 300 мп.

ВИДАЄ: ВИДАВНИЧА СПІЛКА „ДІЛО“.

„Австро-польська розвязка“.

Сторінка з історії великої війни.

Вступ.

Поважані читачі „Громадського Вістника“ не схотять, сподіваюся, почитати мені за гріх, коли в сьому дописі побачать, на довшу мету, зворот від сучасних, актуальних тем до історичної, напів академічної проблєми. Та, як побачимо, обговорюване тут питання не такто вже далеко відбігло від сучасности. Кождий з нас, у кого політичні думки були розбуджені ще до 1918 р., памятає добре деякі моменти світової війни, колито фраза „австро-польська розвязка“ періодично появлялася на сторінках преси, у політичних заявах, у товариських розмовах, — ідея, до якої мабуть ні один галицький Українець не ставився байдужно не тільки у своїх політичних думках, а й у стихійних національних почуваннях. Привид „австро-польської розвязки“ давив нас, зміняв наші політичні орієнтації, рішав не тілько про наші політичні відносини до австрійських Поляків, а й ще більше до самої Австрії. Як глибокі сліди у нашій національній психиці полишили тогочасні поголоски і заяви про австрійсько-польську унію, видко нетілько з безсумнівного факту, що чимало, дуже багато наших земляків бачило одинокий ратунок від грізної небезпеки у розбиттю Габсбурської Монархії — і такої долі їй сердечно бажало; а ще й сьогодні, коли се побожне бажання сповнилося поверх усякого сподівання, коли поняття Габсбурської Монархії стало чимсь далеким, політично-нереальним, чисто історичним, мало не як поняття франконської держави Каролінгів, так багато Галичан не може, ще й сьогодні, помянути Австрії не злим тихим словом. Раз-у-раз можна у нас чути і читати обвинувачування когось там в колишнім австрофільстві; ще ось недавно. з приводу одної часописної полеміки, де була згадана м. ин. „австро-польська розвязка“ посипалися з під пера одного з наших визначних політиків слова, які свідчать про живу ще в деяких гуртах ненависть до колишнього цісарства. Хто не знав би нашої недавної історії, тільки теперішність, міг би подумати, що часи нашої приналежности до Австрії — то найтемнійша доба нашого минулого, з котрої нас визволив щотілько версайльський мир...

Та я тут не думаю ні величати австрійської доби галицької історії, ні розбуджувати у земляків посмертного почування льояльности до держави, у якій пережило майже шість поколінь Галичан; натомісць мені здається, що поданий тут нарис може і повинен спонукати не одного з пов читачів до перебудови і переоцінки того комплексу вражінь, понять і почувань, який свого часу витворився і закріпився у нього у звязку з ідеєю австропольської розвязки. Тут можна буде пізнати иньку фактів і обставин, що раніше не були і не могли бути відомі нашому громадянству, та що ставлять сю колючу справу в дещо иншому світлі ніж громадянство привикло було її видіти. З окрема погляд, буцім то австро-польська розвязка — то ідея par excellence габсбурсько-династична. побудована на здогадуванім пакті між ціс. Франц Йосифом і Поляками 60-их рр., та буцім то австрійський уряд поклав сю ідею во главі угла своєї воєнно-політичної програми 1914—1918 рр., — сей погляд покажеться як не цілком хибним, то сильно переборщеним. В дійсности, під утертою вивіскою „австро-польської розвязки“ скриваються моменти небувалої в історії державної трагедії, при чому найдіяльнійші *dramatis personae* не були ні на цісарськім дворі, ні навіть в Австрії...

До того, пригадка сих так недавних, а так уже далеких подій і явищ повинна бути корисна для сьогоднішного громадянина, будь він політик, письменник чи тільки обсерватор національного життя; бо сучасність не провірювана минувшиною збиває зі шляху думку і діло, подібно як історія, не освічувана перспективою сучасности, мертвіє і стає зайвим духовим багажом. В сьому випадку побачимо також, як недостаточне було, в 1914—1918 рр., наше знання міжнародньої ситуації; як ми обороти дрібного колісцяти брали за самостійний рух цілої машини; як наша політична думка плуталася в означенню взаємин межи причиною і наслідком; як простим і ясним виходить тепер, з віддалі кількох літ, неодно таке, що тоді здавалося політичною містерією. Побачимо ще одну многоважну прояву, яка вже стілько разів була причиною трагічної долі держав і народів, одначе й доси не вспіла навчити їх тої політичної мудрости, яка зоветься відвагою з р о б и т и в пору те, що досвід і розум признають одиноко можливим і необхідним, хочби воно ішло в розріз з популярними гаслами або вкоріненими ілюзіями загалу.

Ось і причини, чому сей нарис (що є витягом із більшої розвідки про Польщу і Русь 1772—1922 рр.) появляється на сторінках щоденного часопису.

I.

Польське питання і вибух світової війни.

Розглядаючи безліч документального матеріялу, виданого досі, про близші і дальші причини великої війни, не подибуємо нічого, що вказувалоб на якусь генетичну звязь її з польським питанням, залишеним европейською дипльоматією без розвязки вже поверх сотки літ. Колиж побіч цеї мовчанки про Польщу у липни 1914 р. поставимо вислід чотирольтної війни, як він виразився у новій політичній системі Европи, утвореній у Парижи 1919 р., мусить ударити нас ярка диспропорція цих двох історичних моментів [illegible] польського питання; бо, без сумніву, найважніща прикмета нової европейської системи—то відбудова історичної Польщі. Виходилоб, начеб вся війна повстала і велася головно длятого, щоб тільки здійснити звісну мольбу Міцкевича: O wojnę powszechną za wolność ludów prosimy cię, Panie!

Ця незгідність (не кажу: суперечність) між початком і кінцем світової війни доводила неодного політика до більше-менше песимістичних, часто неприхильних, ба навіть зневажливих поглядів і висловів про нову польську державу й її вигляди на будуче. Одним з останніх зразків такого становища може послужити недавна книжка б. італійського премієра Ф. Нітті „Европа без мира“ (L'Europa senza pace 1922 Firenze), де м. ин. читаємо: „Польща, чудом виросла з війни, утворилася не якоюсь трівкою силою, тільки завдяки непередбаченій обставині. Уся версайльська система опанова на помилкою з Польщею (ст. 137). Ця „барієра“ абсурдна і вона мусить зломитися скоро. За 30—40 літ вона буде проломана...“ (251). Я не стану тут міркувати про те, чи пророцтво Нітті сповниться в приписанім часі, натомісць не маю жадного сумніву, що історія польського питання, не то продовж XIX. віка а протягом останньої війни, дуже мало йому знана, коли він думає, що Польща виросла тільки якимсь чудом.

Те „чудо“ передбачував Бісмарк уже дуже давно, ще в 50-их рр. XIX-го в., і дуже докладно. Ось м. ин. говорив він 16 го марта 1885 у пруськім соймі, при дебаті над політикою супроти Поляків: „Коли німецька імперія буде розторощена, коли Прусія буде розбита і взята під ноги, так тоді...; питання тільки в тому, чиїми силами, цебто, чи наші польські провінції будуть прилучені до якоїсь иншої держави, чи переможцем буде такий, в інтересі якого лежатиме відбудова Польського Королівства; в цім останнім випадку він його відбудує напевно, без огляду на те чи ви, панове (Поляки), будете в межичасі прихильні теперішному урядови і чи приєднаєте його прихильність для Ваших земляків і Вашого тіснішого краю, чи ні. Тоді буде все одно, і воскресення польської ідеї докoнає, без Вашої участи, сама заграниця; тому, що є такі заграничні змагання, котрі можуть бачити користь в тому, щоб розірвати пруську монархію і поставити проти Німеччини ворожий елемент над Вислою до самої Одри...“ І цеумовне пророцтво великого канцлера сповнилося, одно покоління пізніще, з потрясаючою докладністю. Бісмарк, якого політичний ґеній злучувався з дуже основним знанням історії, заповідав частими наворотами, що кожда війна між центральними державами і Росією мусить неминучо видвигнути на верх польське питання, і тому головна ціль його політики лежала в тому, щоб не допустити до такої ситуації, і це правило передав у заповіті своїм землякам. Та 24 роки по уступленню його, таки прийшло до війни, якої він так боявся, і з неї разом, автоматично, ще коли ніхто поважний не уявляв собі її остаточного висліду, виринула на міжнародний політичний овид польська справа.

Дивним сходом обставин, країна, де спалахнула перша іскра безмежного пожару, Боснія-Герцеґовина (політичний твір Бісмарка з 1878 р.), була тоді під управою Поляка, Біліньского; сьогодні знаємо також, що цей достойник, своїм становищем на коронній раді головно причинився до спровоковання війни з Сербією; та одначе бачити в цім щось більше як тільки незвичайний випадок—не маємо достаточної підстави. Глум долі хотів також, що Німеччина, та Бісмарком утворена велика держава, взяла на себе формальне виповідження війни Росії, потягнувши за собою Австрію. А вже справжній історичний парадокс був у тому, що перша воєнна фра-

---

Пр. 57/23|2. В Імени Річипосполитої Польської! Суд окружний карний яко Трибунал пресовий у Львові рішив на внесок Прокураторії Державної, що зміст часопису „Громадський Вістник“ число 18. (172) з дня 25. I. 1923 в артикулі під заголовком: 1) „На Шляхѣ спо ойно“ в уступах між словами: а „традицією“ і „наша конституція“, б) нечисленні“ і „прихиль ники, в) „возні“ і Спинимося“, г) „послів“ і „бо там перебіг“, д) змагань“ і „Инакше“, е) „тюремні брами“ і „Речник“ містить в собі єство ad а) в) г) е) злочину з § 65 а) з. к., ad б) д) провини з § 300 з. к., узнав доконану в дни 24. січня 1923 конфіскату за оправдану і зарядив знищення цілого накладу і видав по думці § 493 процедури карної заказ дальшого поширювання того друкового письма. Зразом видав наказ відвічальному редакторов тої часописі, щоби се рішення помістив безплатно в найблищім числі і то на першій стороні. Невиконання того наказу потягає за собою наслідки предвиджені в § 21 зак. друк. з 17. грудня 1852 Д. п. д. № 6 ех 1863, а іменно засудження за переступство на гривну до 400 Мп. — Львів, дня 26. січня 1923.

(Підпис нечиткий.)

за про самостійну Польщу знайшлася у зазиві до польської людности в Конгресівці, виданім німецькою командою 7. серпня 1914 р., по переході через границю. „Приносимо вам волю і незалежність — сказано було в тій проклямації — за які ваші батьки стілько терпіли... Приєднуйтеся до армії союзників, щоб спільними зусиллями прогнати з меж Польщі азійські орди... Наші прапори приносять вам волю і самостійність“. У слід за цим видала й австрійська команда (9. VIII.) побідну відозву, одначе політично менче привабну. Сказано там тільки про „визволення зпід московського ярма“, про спокійний розвиток ваших (=польських) братів“ в Австрії й Німеччині, та обіцяно „всім мешканцям Росії“, які опиняться під пануванням тих держав, справедливість і рівність. У відповідь на ці відозви, видав (15. VIII.) верховний командант російської армії вел. кн. Николай Николаєвич, звісний маніфест до Поляків, де заповів злійснення завітної мрії польських патріотів — обєднання всіх польських земель в одно автохтонне політичне тіло під пануванням царя.

Так ось до двох тижнів після вибуху війни, польське питання було поставлене всіми трьома інтересованими державами, колишніми учасниками розборів Польщі: Німеччиною (Прусією), Австро-Угорщиною і Росією — кождою на свій лад. Правда, зроблено це не у формі заяви політичної власти, тільки військової, одначе політична стійність тих актів була безсумнівна. Все те сталося — як передбачував Бісмарк—без участи самих Поляків, які сим способом опинилися в дуже вигіднім політичнім становищи, маючи можність здобути свою пайку в перемозі цеї чи тої сторони. Відомо, вигляди Поляків не були в обох разах однакові і тому польська національна думка роздвоїлася з самого початку: одних приваблювала більша перспектива злучення Данціга, Познаня, Шлеська й Галичини з т. зв. Королівством в одну автономну країну при Росії; другим усміхалася надія здобуття териоріяльно обмеженої, одначе політично висшої державної самостійности при одній з центральних держав: більшої, хоч тетиторіяльно дуже обмеженої—при Прусії; меншої одначе територіяльно поширеної на Галичину — при Австрії. У сім розділі симпатій чи радше надій і рахунків на успіх виявилося, що ідея територіяльного обєднання всіх польських земель в одну цілість приваблювала більше польського громадянства ніж ідея більшої або меншої самостійности; найбільше поширена була орієнтація російська, а найменше німецька. Ця орієнтаційна розбіжність польського громадянства викликала, очевидно, доволі пристрастних партійних спорів, та одночасно уможливила вигідний, на всякий оборот военного щастя, тактичний поділ політичних роль.

(Продовження буде.)

Copyrighted 1923, Berlin.

С. Томашівський.

Стара Росія в Новій Польщі.

(Промова посла Самійла Підгірського над експозе польського премієра ген. Сікорского.)

Посол Підгірський почав свою промову по українськи:

Високий Сойме! Ми, представники Українського Народу Волині, Холмщини...

Маршалок: Zwracam Panu uwagę, że regulamin nakazuje mówić po polsku.

Пос. Підгірський після цих слів переходить на польську мову, густо перетикуючи її українськими словами і зворотами: Піддаюся п. маршалкови, але з того місця зазначую, що доки ми тут і український народ в межах польської держави, ніколи не залишемо боротьби за свою рідну мову як наше основне право. (Голос: Недавно ви були Росіянами, Пан єст Росіянінем*). Ні, я є Українець з роду, з діда прадіда, і мою вітчину та мою народність так люблю, як і ви, Панове, свою. (Пос. Дембскі: Чи сміли би Ви в російській думі промовляти по українськи?). Я є в державі і в республиці демократичній, а не в темнім російськім царстві.

Принципова заява.

Ми, представники Українського Народу Волині, Холмщини (Голос: Якої Холмщини?) Підляша і Полісся, вибрані на підставі права загального голосування, вступаючи вперше до сойму Річипосполитої Польської (Пос. Дембскі: Царську Росію пригадує. Гамір), вважаємо своїм обовязком заявити слідуюче:

Волинь, Холмщина, Підляше й Поліся .... (Пос. Дембскі: Царська Росія створила Холмщину. — Великий гамір. — Маршалок дзвонить). Ще раз зазначую, що я не є в царській Росії, а демократичній Польщі (гамір, голос: Ви покликуєтеся на декрети царської Росії, — ріжні оклики), добро котрої також па нам лежить на серці, як нам лежить на серці добро нашого народу. (Голос: Царська Росія робила Холмщину, нема Холмщини). Єсть українське представництво від Холмщини (Голос: Царська Росія виділила Холмщину з области Конгресівки) .... від X. століття входили, як корінно українські землі, в склад Київської Української Держави, а пізнійше зєдинилися з Галичиною в Галицько-Волинське Королівство (Гамір, марш. дзвонить. Марш.: Прошу Панів о спокій! — Пос. Дембскі: Покликуєтеся на те, що царська Росія зробила); в XIV. стол. перейшли як автономні території до Великого Князівства Литовського і Королівства Польського; в XVII. ст. належали вони частинно до Української Гетьманської Республики. По занепаді тої Української Республики та по поділах Польщі сі землі прилучено до Російської Держави (Голос: Пан яко Росіянін муві). Я Українець з діда прадіда, коли ви, Панове, є Прусаками, то я є Росіянином, я є Українцем, як ви є Поляками (Гамір, марш.: Прошу не переривати бесідникови). При розпаді Російської Держави в 1917 р. увійшли в склад відродженої Української Держави. Ходом военних подій в рр. 1919—1921 згадані території в силу мирного трактату в Ризі прилучено до Польської Держави без засягнення згоди на те корінного українського населення. (Голос: А Чернін питався Вас?). До Черніна ми ніколи не вдавалися, тільки ми вдавалися до свого народу. Український нарід через ціле своє історичне життя доказав, що метою його національних змагань є створення Української Держави (Голос: Будуйте її собі в Київі!). Змагання до створення своєї держави (гамір) з непереможеною силою завжди обявлялося серед усіх народів Европи (гамір і оклики). — Ми боронили Польщу тоді, коли ми разом з вами боролися в армії, коли були в ярмі (Голос: А тепер що?) — В нашіж часи право народів на самовизначення стало кермуючою і провідною думкою в міжнародній політиці і життю народів світа, наслідком чого повстав цілий ряд національних держав: Польща, Чехословаччина, Фінляндія, Лотва, Литва і инші. А тому згідно з волею всього Українського Народу, яку він виявив у вікових боротьбах за свою незалежність (гамір) з волею населення наших земель, та спираючись на загально признаному праві народів на самовизначення. — ми представники Волині, Холмщини, Підляша й Поліся (Гамір, голоси: Нема Холмщини, є люблинське воєвідство, Ви покликуєтеся на російську Думу!), заявляємо з тієї соймової трибуни цілому світови, що змаганням Українського Народу є відродження самостійної Української Держави (оплески на лавах Українського Клюбу, — голос: ірридента!).

Але рахуючись з сучасним фактичним станом річей, заявляємо про свою готовість до співпраці з народом польським і всіми народами, які входять в склад Річипосполитої Польської, під такими умовами: (голос: жадних умов!). — В своїй державі все можна ставити умови. — Річпосполита Польська, як держава національно неодностайна, (Голос: національна, а не держава народів!) буде перебудована в той спосіб, щоби кождий народ, який входить в її склад, особливо котрий заселює певну територію, зокрема Народ Український, мав повну спроможність вреалізувати своє право на самоозначення, а тим самим йому був би забезпечений повний і вільний національний розвиток у всіх галузях життя (оплески на лавах українських послів).

Апострофа.

Отже я хотів би, аби тут, коли виступаємо перший раз в соймі Річипосполитої Польської, відродженої по стільки літах неволі, в котрій ми разом з вами терпіли у московському ярмі, щоби ви, представники польського народу, що найменше спокійно мене тут вислухали. Я не прийшов, щоби вас дратувати, не прийшов я, щоби устроювати авантури, але щоби вам щиро скавати, що мені лежить на серці, мені, котрий любить свій народ і свою вітчину (пос. Дембскі: Ніхто того права вам не відбирає!)

Нема права!

Переходжу до експозе п. президента міністрів ген. Сікорского. Хочу говорити як горожанин держави, котрому залежить, аби той народ, якого представником виступаю, не почував себе гнобленим і давленим, але почував, що всі людські права, всі національні права, як взагалі всі права йому теж прислугують. Чотири роки находимося в межах польської держави, чотири роки в кождій галузі нашого життя відчуваємо польське законодавство і польську адміністраційну практику. Завдайте собі труду, панове, зрозуміти, що ми не були виховані і приготовані до того, щоби почувати себе польськими патріотами, і це для всіх вас мусить бути зрозумілим. Прецінь ми, Українці, змагали до того, про що я вже говорив. Але сталося. І ми то признаємо. Так зложилися події історичні і чиж ми проти того підносимо бунти? Чиж не платимо податків, чи не посилаємо своїх братів і синів до війська? Ми все сповнюємо, ми є льояльні у відношенню до польської влади. Чого від нас ще жадаєте? Хочете, щоби ми як той Юда за 30 срібняків продали свій народ? — Ми на те не підемо (оплески на лавах національних меншостей і „Визволєня“, — голоси: Того не хочемо, того ніхто не вимагає). Можете нас вішати, можете вязнити, — ми на те не підемо. Бо ми, пане Корфанти, так любимо свій народ, як — я довідуюся — і Ви любите свій (голоси: Як, пане после? Ніхто того не вимагає!) Але дійсність то говорить! Погляньте, панове, на тзв. „креси“, на наші нещасні землі (пос. Ст. Домбровскі: Всі є нещасливі, погляньте поза креси!). Коли в Польщі так зле, то що діється там? Коли тут у Варшаві, як з тої високої трибуни сказав пос. Дашинскі, нема права, коли тут уладжуєте..... на площі Трьох Хрестів, коли ви самі підкопуєте істнування своєї держави, то я питаю вас, що діється там, далеко від вас? (оплески на лавах національних меншостей і „Визволєня“, — голоси: Ганьба! — голос на правиці: Стидайтеся, панове!). Мимо всього я не прийшов вас тут лаяти, не прийшов я говорити вам про те, як маєте управляти в польській державі — ви, польські патріоти, але я прийшов до вас, щоби щиро промовити так, як мені наказує совість. Я просив би тільки о одно, о спокійне вислухання і нішо більше. Коли я буду говорити щонебудь не до річи, то вибачте, панове, (голос: три четвертині до речі!) — зараз додам і четверту.

Як я вже сказав, ми не були приготовані, аби бути польськими патріотами. У відношенню до властей ми є зовсім льояльні і бажали би, щоби йа влада у відношенню до нас була теж льояльна, щоби справді право „dura lex, sed lex“, хоч би те право було найгірше, але щоб воно було і щоби джерелом того права були ті закони, котрі ви видаєте. Покликуєтеся на Конституцію? Та прекрасна конституція остала мертвою для польського народу, а у відношенню до українського народу є це далека мрія, котра — не знаю — чи колинебудь здійсниться. У нас, на нашиу землях, джерелом права є староста або начальник поліції, котрих засадою є: Що моя права рука або ліва нога хоче, то й зроблю. „Хочу, в кашою ик, а хочу — помилую“.

(Продовження буде.)

*) Деякі оклики польських послів задля їх оригінальности будемо подавати в польській мові

З діяльности Українського Парляментарного Клюбу Волині, Холмщини, Підляша і Полісся.

Наглий внесок посла Хоми Приступи і товаришів з Українського Клюбу в справі політичних арештів в Східній Галичині.

З проголошенням виборчого закону до Сойму та Сенату Польської Республики, коли розпочалась передвиборча агітація політичних партій — влада проголосила в Галичині виїмковий стан, мотивуючи це потребою забезпечити населенню спокій на час виборів. Одночасно почались по селах і містах масові арешти селян, робітників і інтелігенції української національности. Ревізії велись неупинно день і ніч, а все робилось в більшості без постанови суду, тільки на підставі донесень тайної і явної поліції, на донесення польських політичних груп і ріжних невідповідальних осіб, котрі з цей спосіб зводили особисті порахунки з своїми політичними противниками. Виарештовано людей, котрі не належали до ніякої політичної партії, не брали ніякої участи в політичнім життю, а працювали виключно на полі культурно-освітнім. Виарештовано старців і неповнолітню шкільну молодь. Арештованих нетримувано по кілька тижнів без предявлення якого би то не було обвинувачення. Власти адміністраційні і судові нарушили право, нарушили також арт. 95, 97 і 100 конституції. Про це своєчасно писала вся преса українська і польська.

Хоча вибори пройшли спокійно і спокій той панує і тепер, вязниці у Львові, Перемишли, Станиславові, Тернополи і инших містах Східної Галичини і дальше переповнені населенням української національности.

Більшости тих політичних вязнів до сих пір не вручено актів обвинувачень. Стан такий в державі правній є недопустимий і повинен бути негайно усунений.

На підставі повищого Високий Сейм ухвалить:

Взивається Уряд:

1) до призначення для провірки повищого надзвичайної слідчої комісії з представників міністерств справедливости, справ внутрішних і представників Сойму, наділити ту комісію надзвичайними уповноваженнями,

2) негайно звільнити всіх тих арештованих, котрим не предявлено конкретних обвинувачень, а тільки загальні,

3) провірити всі вязниці Східної Галичини для ствердження їх стану і поліпшення режиму вязнів,

3) для засуджених уже видати амнестію,

5) потягнути до відповідальности карної представників влади, котрі причинились до нарушення права.

Варшава, дня 26. січня 1923.
Підписи.

Наглий внесок
послів Хоми Приступи, Семена Любарського і товаришів з Українського Клюбу в справі хаотичної господарки бюр Відбудови на Волині, Холмщині, Підляшу, Поліссю і у Східній Галичині.

Відбудова краю, помимо того, що розпочалася ще в 1919 р. проводилась і провадиться дуже поволи з тої причини, що в тій галузи міністерства робіт публичних панує хаос, зволікання і бюрократизм, ізза чого населення дарма тратить много часу і грошей, терпить фізично і морально і змушене мешкати в як найгірших антисанітарних умовах. Особливо дається зауважити такі безпорядки:

1) хаос в повітових бюрах Відбудови;

2) не видається будівничого матеріялу з найблизших лісів, а з лісів за кількадесять верств (кільометрів);

3) хаос при видаванню дерева з лісів. Населення має квіти на дерево по два роки. Бюра Відбудови продовжують термін важности тих квітів без кінця, але дерева не видають, видається квіт на 5 кільо цвяхів, на 10 шиб, на 100 цегол, але дерева не видається;

4) тартаки за різку дерева беруть 1/3, 1/2, а навіть половину з всього нерізаного дерева;

5) за перевіз будівельного матеріялу залізницями береться плата і не дається вагонів;

6) зволікання у всіх урядах міністерства робіт публичних;

7) не видається грошевої допомоги безземельним, малоземельним, вдовам, сиротам і бувшій службі фільварчаній на перевіз і різку дерева, а також на відбудову;

8) гамується видача матеріялу на будову і направу немешкальних будинків і млинів;

9) не видається допомоги ні деревом ні грішми на будову і направу криниць;

10) не поклинкується місцевого населення до праці над відбудовою (нема сільських і міських комітетів відбудови);

11) береться плату від населення за пораду і поміч технічну (вимагається пляну будинків, плян той складає само Бюро Відбудови і бере за це від 500 — 600 тисяч марок);

12) не поширюється функції державного банку Відбудови на села і міста (нема при волостях філій банку);

13) мала кількість коней не дає можливости населенню вивезти на термін дерева з лісу, котре в таких випадках конфіскується;

14) приватні маєтки відмовляються видавати населенню дерево на основі квітів Бюр Відбудови;

15) місцевому населенню видається на всі будинки по 5 метрів дерева, а осадникам по 40—50 метрів кб.;

16) лісництва свідомо видають населенню дерево опалове замісць будівельного;

17) службі фільварчаній, котру викинуто з маєтків і малоземельному населенню, котре перед війною не мало власних будинків — Бюра Відбудови відмовляють всякої допомоги в будівництві;

З огляду на повище Високий Сойм зволить ухвалити:

Закликається уряд:

1) щоби у відбудові краю було усунене — зволікання, бюрократизм і хаос в праці, щоби по селах і містах були заложені комітети відбудови, щоби була поширена на села і міста діяльність Державного Банку Відбудови для помочі безземельному, малоземельному населенню, господарям взірцевих господарств і службі фільварчаній в поділі матеріялу будівельного по мінімальних цінах;

2) Сойм призначить свій контроль над всіми органами Відбудови краю;

3) щоби негайно була призначена соймова ревізія всіх інституцій, котрі занимаються відбудовою краю, а особливо Бюр Відбудови.

Варшава, дня 22. січня 1923 р.
Підписи.

Інтервенція в справі голодівки бригідських вязнів.

27. січня н. р. посли Самійло Підгірський і д-р Райх інтервеніювали у польського міністра справедливости в справі голодівки вязнів у бригідській тюрмі у Львові. Міністр обіцяв негайно телефонічно вияснити справу.

Присилайте складки на пресовий фонд на кн. ч. 30.060 в Союзі Кредитовім, Львів, — — — Ринок 10. — — —

З Волині та Холмщини.

Справоздавчі посольські віча.

Підчас різдвяних свят в багатьох місцевостях Волині відбулись справоздавчі посольські віча. В острізькому і ковельському повітах ці віча були проведені посл. Павлюком, в ковельському пов. посл. Пироговим і Луцкевичем, в володимирському пов. пос. Комаревичем. Підчас віч населення зверталося до послів з проханням порушити в соймі ті справи, які найбільше обходять місцеву людність. Більше всього було скарг на надужиття місцевої адміністрації, відсутність рідної школи і неурегульованість земельної реформи.

Б'да з анкетою.

Анкетні листи, видруковані шкільною комісією Української парляментарної репрезентації для детального вияснення справи українського шкільництва на землях Волині, Полісся, Холмщини й Підляша, дуже нервують шкільного інспектора в Острозі. Він знає, що детально висвітлене та ще й підперте даними цифровими становище нещасної нашої школи української зробить належну характеристику діяльности наших інспекторів та їх заохочників кураторів. Через те, він суворо наказує учителям початкових шкіл, аби вони ніяких даних про стан шкільництва в свому сельнікову не давали.

Боронять ховати.

В с. Цицові, Холмського пов., — чисто українському — селяне в 1919 році звернулись до староства з проханням про відкриття у них зачиненої за час війни церкви. У відповідь на це цицевська православна церква збудована самим населенням 1873 р. була забрана під костел, а в плебанії оселився р.-кат. ксьондз Ян Знаміровскі, який для більшого впливу на населення, яке до його костьолу не ходить зовсім, почав боронити Українцям ховати своїх небіщиків на громадському цвинтарі, наложивши окрему таксу на Українців за право ховання. Після сутичок з ксьондзом-шовіністом селяне ховають своїх небіжчиків по своїх полях — і звернулися в справі повернення церкви і цвинтару до Українського посольського клюбу для інтерпеляції в соймі.

До всього українського громадянства!

Щорічні свята в честь найбільшого Поета й громадянина дали доказ, що почуття карности й послуху в нашому громадянстві набрали твердої риси і що тим почуттям можна зводити організаційну будівлю. Це також дає Головному Товариству „Просвіта" і право і милий обовязок звертатися до українського громадянства з зарядженнями, пригадками і візваннями в освітних і культурних справах нашого народнього буття.

Вже недалекий час ділить нас від річниці святкування памяти Т. Шевченка. Поучувати, загрівати, переконувати у потребі всенародного величання Поета — хиба вже не треба. Воно вже ввійшло в нашу програмову роботу і не має певно такої місцевости на українській землі, де не святковано би, хоч в найскромніший спосіб Генія українського народу, виразника його змагань і речника його прав, оправдання його надій, святителя його здобутків.

Хочемо одначе остеречи перед одним. Щоб Шевченківські свята не перемінилися в обовязкові бездушні формальні виступи. Бо Шевченко не образ минулого, Шевченко, це змагання до освіти і знання, Шевченко — це наша будучність, добута твердим ділом, посвятою і завершенням нашої внутрішної духової істоти. Не людина, приодягнена на час свята і тільки свята, але ідеал усього, що в нас найкраще. Не предмет поганського поклону, але основа, з якої виростають діла животности народу.

У наших відносинах свято Шевченка має бути закінченням одної доби, а початком нової, а на межі обох діб підрахунок того, що зроблено і законтування того, що намічено.

Тому з приводу надходячої річниці ще раз пригадує Тов-о „Просвіта" потребу як найживійшої організації освітного життя, а саме: курсів неграмотности, шкільних справ, Рідної Школи й шкільного виховання, читальняних бібліотек і поширення книжки і часопису, участи в усьому, що є висловом потреб народу.

І при сій нагоді заряджує Головний Виділ Товариства „Просвіта", що чистий прибуток з Шевченківських свят в краю має відійти на скріплення видавничого фонду „Учітеся, брати мої", щоби дати фондові можність провадити далі велике діло, до якого покликали його саме Шевченківські свята.

Як перевести Шевченкове свято, лишається вільну руку Комітетам — відповідно до місцевих обставин з тим, що весь дохід призначений для фонду „Учітеся, брати мої!" Звіт із зужиття фонду поданий буде небаром окремо.

У Львові, дня 28. січня 1923. р.

За Голов. Виділ Т-а „Просвіта" у Львові
Др Іван Брик голова. *Степан Шах* секретар.

За Просвітно-Організаційну Комісію
Мих. Галущинський голова. *Олек. Панейко* секретар.

Мир чи війна?

Військові приготовлення.

„Rzeczpospolita" повідомляє: На протязі останніх днів Троцький переводив інспекцію прикордонних районів України. Він був в Проскурові, Винниці і инш. місц. разом з Фрунзе й иншими совітськими діячами. Він переводив ревізію нечисленних в цих районах військових частин; в останній час сюди стягають частини з инших місць. В кожному випадкові Троцький виголошував войовничі промови. Під час перебування Троцького на Україні був спинений цілком рух потягів, навіть товарових.

Перед большевицькою мобілізацією.

16. січня військовий комісаріят надіслав командуючим округами секретний наказ за N. 6 49, який містить слідуючі пункти:

1) Починаючи з дня надсилки слідуючого наказу змінюється нумерація совітських армій.

2) Армії 1, 3, 5, 6 і 12 укомплектувати кадрами резервів військових округ Петербурської, Північно-Західньої, Орловської, Харківської і Полудневе-Західньої й підпорядкувати польовому штабові, який перебува в Гомелі.

3) Перша кінна армія (Будевний) розташовується в районі Бихов-Рєшица, друга кінна армія розташовується в районі Житомир-Винниця.

4) Всі старшини, що перебувають на відпустці, повинні негайно повернути до частин. Дальші відпустки спинити. Всі військово-служачі повинні бути забезпечені предметами бойового знаряджения.

5) Всеобуч має до першого лютого сформувати повні кадри 16-ти резервних дівізій.

Спростування.

В варшавських польських ґазетах надруковано:

„Звертає увагу, що совітська преса уже кілька днів переповнена звістками про вигадану мобілізацію в Польщі й концентрацію польських військ проти Німеччини в околицях Млави, Сувалок, Торуня і Тчева в цілях вступу до Східньої Прусії. При цьому совітські ґазети підкреслюють, що совітська Росія, обороняючи свої незмінні інтереси не може допустити остаточного розгрому Німеччини Францією і Польщею. Повідомлення про вигадані військові приготовлення Польщі повторюються в офіціяльних промовах представників совітського уряду. Яку ціль має совітська преса в поширенню цих відомостей невідомо, проте не підлягає жадному сумніву, що вони не відповідають дійсности.

Освітлення становища німецькою пресою.

„Kurjer Poranny" повідомляє: Преса Східньої Прусії наводить з великим зацікавленням фальшиві донесення ґазети „Zeit" про вигадані тайні мобілізаційні накази технічних сил в Польщі, які ніби то видані польським військовим міністерством. Націоналістична преса, як „Ostpreussische Zeitung" подає ці відомости як першорядну сензацію.

Зза куліс передісторії рурської окупації.

Роля президента Мільрана.

Канцлер Куно заявив був у розмові з співробітником „Кельніше Цайтунг", що німецький уряд знає вже тепер, що ніщо не могло припинити рурської окупації. „Нає фр. Пр." з 28. ц. м. поміщує телеґраму свого париського кореспондента, який повідомляє про збентеження у французькому міністерстві закордонних справ, в якому не знають, що спонукало райхсканцлера до такої заяви: адже канцлер знає, що його твердження є цілком нестійке, про що можуть засвідчити акти до передісторії окупації. Відносно акції запало рішення тільки в останній хвилині після довгого вагання. Франція знала, що діло йде про важку постанову, яка одначе, на думку французького уряду, була неминучою серед витвореного становища.

Впливовий демократичний тижневик „Проґрессівік", якого реверляції про відносини поміж Мільраном і Поанкаре в останніх тижнях та звіти про внутрішньо-політ. становище Франції викликали були велике здивування, — знову запевнює, що головний товчок до окупації Поруря дав був президент Мільран. Мільран казав багато особам, що можна з певністю вижидати, що зразу після вмаршу Франції до Поруря Німеччина буде перти до порозуміння з Францією у справі відшкодувань. Президент казав дальше, що після такого порозуміння швидко буде можливе французько-німецьке замирення на спині Англії. Часопис нагадує, що Мільран ще перед війною був приклонником думки про французько-німецьку згоду. Той же журнал запевняє, що становище Німеччини від часу рурської окупації було страшенною несподіванкою для Мільрана. Навпаки Поанкаре передбачував труднощі і вагався до останньої хвилини, чи розпочинати похід на Німеччину.

Згідно з донесенням „Temps-у" запитано кол. посла Франції у Берліні, Жіль Камбона, чи теперішні заяви німецького уряду проти Франції є щирими чи є лише блефом. Камбон мав негайно відповісти: „І це й те!"

Похід Франції на Німеччину.

Сила окупаційної армії.

Берлінські ґазети повідомляють, що кількість французьких військ, які ввійшли до Есен, рахує 2 корпуси, себто 3 дивізії піхоти й 1 дивізія кінности. Решта французької кавалерії сконцентрована в околиці Дісельдорфу.

Піхота була розміщена по місцевостях, у яких істнують найбільші промислові підприємства.

Перегрупування французьких військ.

Перегрупування французьких військ тревае дальше. Головну увагу Французи звернули на округу Бір і Ботроп, де находяться робітники ріжної національности, а саме, крім Німців, ще й Поляки і Чехи. Французькі війська рахують на співпрацю ненімецького робітництва.

Сутички.

З Франкфурту повідомляють, що в наслідок оголошення стану облоги в Тревірі прийшло до невеликих кількаразових сутичок поміж населенням і військом, підчас котрих військо вжило стрільної зброї. Видано заборону цивільним мешканцям являтися на вулиці поміж год. 9. веч. та 7 з ранка.

Кризіс французького промислу.

Припинення Німеччиною постачання вугілля і коксу примусило численні французькі фабрики, передусім в Льотаринґії, припинити власну продукцію та загасити печі. Це є найповажніший арґумент Франції для оправдання протинімецької акції, бо в північно-східній частині Франції грозить катастрофа більшости фабрик. Перерва у французькій продукції треватиме який тиждень, поки не надійдуть більші транспорти вугля з Поруря.

Домагання почтовців в Есені.

Орґанізація почтовців і телеграфістів у Есені зажадала від окупаційних властей усунення контролі з почтових і телеграфічних льокалів, знесення почтової цензури і відкликання французьких і бельгійських постерунків із почтових будинків.

Мала Антанта і рурська окупація.

Поміж державами малої Антанти йде жвава виміна думок. Кружляють поголоски, що швидко має відбутися зїзд представників Малої Антанти в Букарешті. Білгородська „Правда" інформує, що румунський король Фердинанд поїде на днях до Праги. Ця подорож стоїть у звязку з становищем, утвореним рурською окупацією.

Серед Білорусинів.

Політичне вбивство.

Ціла Виленщина є зворушена огидним мордом, якого темні особи доконали на особі батька відомого білоруського діяча католицького ксьондза посла Адама Станкевича. Старий Вінц. Станкевич, господар села Арленяти, ґм. Крево, Ошмянського повіту на Виленщині сподівався на Різдвяні свята свого сина білоруського посла.

Цілій околиці то було відомо, через те, що ксьондз посол Адам Станкевич, як білоруський діяч народник користується великими симпатіями народу.

В той час, коли посол Станкевич мав прибути до батьків, з 4 на 5 день січня о год. 2. в ночі на хату старих батьків посла напало 4 бандитів. Двох війшло до дому, а двох зісталось на сторожі. В час рабунку старий Станкевич вийшов на двір.

В хаті в той час почули крик. Мати посла та брат і братова побігли на поміч. Посипались стріли, які однак нікого з вийшовших не ранили. Старий Станкевич бороняячись почав втікати на ґанок. Та тут підбіг злодій і в упор стрілив йому в уста. Старий закривався в обороні руками та пав мертвий з простріленими руками, бо закривав перед ворогом лице.

Назовні ніби звичайний рабунок, бо з хати забрано кожухи та инші річи господарські. Однак є дані, що вбивство має політичний характер. Весь час фашистівські панські круги угрожали местю за те, що посол Ад. Станкевич, будучи католицьким ксьондзом, відважився йти з народом і Білорусином, а не Поляком і кандидував з „шистнацятки".

На другий день по вбивстві було на місці вбивства 2-ох агентів тайної поліції, які вели себе дуже загадочно. Слідство в току.

Послу Станкевичу „Український Посол. Клюб" висловив співчуття в його нещастю.

Справа Клайпеди.

Комітет оборони Клайпеди.

На засіданню комітету оборони Клайпеди ухвалено одноголосно резолюцію в справі прилучення Клайпеди до Литви із збереженням її автономії для релігійних та культурних справ. Клайпеда малаб бути прилучена до Литви в найблищому часі. На тому засіданню утворено нову державну раду, в склад якої входять представники всіх політичних груп, а саме 16 хліборобів, 7 робітників, 4 купців, 2 великих власників, 1 урядник, 1 промисловець та 1 представник рибаків.

Німці протестують.

Усі німецькі орґанізації в Клайпеді вручили союзним державам протест проти прилучення того краю до Литви. В протесті зазначено, що сучасний стан в Клайпеді є для населення нестерпним і що теперішна влада не може бути законною владою. Населення Клайпеди вірить, що союзні держави привернуть правний стан в тому краю і усунуть литовські війська. Німці протестують проти масових арештувань політичних діячів у Клайпеді. Протест підписали численні німецькі орґанізації.

Німеччина і Клайпеда.

Литовсько-німецькі переговори щодо торговельної угоди перервано. Німецька делеґація дістала з Берліна наказ здержатися із дорученням документів з приводу останніх подій в Клайпеді.

Справа Клайпеди в литовському соймі.

Литовський сойм у Ковні ухвалив резолюцію, в якій поручено урядови прилучити Клайпеду до Литви, після чого малаб бути оголошена автономія Клайпеди.

З польських справ.

Комісії, комісії і ще раз комісії.

Щоб подавити нелегальний вивіз буде створена міжміністеріяльна комісія, яка займеться цею справою. Комісія пічне свою діяльність від того, що обіде всі кордони Річипосполитої, щоб прослідити, які зарядження треба б видати, щоб унеможливити нелегальний вивіз.

Діяльність жидівського клюбу.

Жидівський клюб вніс інтерпеляцію до міністрів внутрішних і військових справ в справі безправного арештування й катування пятьнацяти турчанських Жидів з нагоди бранки. Усіх їх безпідставно арештовано 29. грудня 1922 р., хоча вони виказалися документами, що бранці не підлягають і в нелюдський спосіб скатовано. На другий день усіх випущено на волю.

Окрім того жидівський клюб вніс інтерпеляцію до міністрів внутрішних справ і справедливости з приводу протижидівських ексцесів ендецького товариства „Розвуй" у Львові.

„Направляють".

„Хвіля" доносить: Уряд задумує вислати на „креси" найкращі адміністраційні сили. Вибраним для цієї цілі старостам не прислугуватиме право відмовлюватися від цієї місії. За те отсі старости дістануть окремий кредит окрім пенсії. (Ого! Видко небаром появиться польонофільська партія серед „кресового" населення).

Зміна закону про охорону льокаторів.

„Слово польске" доносить, що ЗЛН. предложив маршалкови сойму нагле внесення, яке взиває уряд, щоб негайно виготовив проєкт новелі до закону про охорону льокаторів згл. новий законопроєкт про помешкання „згідний з господарськими й валютовими відносинами в державі".

Виїмковий стан в Баварії.

„Н. фр. Пр." доносить з Мінхена: Кабінет ухвалив заборонити народньо-соціялістичну демонстрацію. З приводу цього провідник нар.-соц. Гітлер на конференції в представником правительства загрозив, що филя маніфестацій залле весь край. Супроти цього правительство рішилося проголосити виїмковий стан. На основі цього заборонено заповіджені соц. збори. В поінформованих кругах зачувати, що правительство довідалося, начеб Гітлер задумував з нагоди зїзду нар. соціялістів доконати політичний переворот. Крок баварського правительства послідував за порадою німецького правительства. Думають, що евентуальна акція, інсценізована Гітлером не матиме успіху. Щоправда баварська поліція симпатизує в більшости з нар.-соціялістами, але „Райхсвер" є вірна правительству. Гітлер має близькі зносини з ген. Люденддорфом.

Мін. загр. справ Шваєр заявив, що правительство одержало вістки, згідно з якими нар. соціялісти задумують перевести нагальну зміну правительства, та що голова нар. соц. Гітлер сам значно причинився до поширення цих чуток. Соц. „Мінх. Пост" думає, що заведення виїмкового стану безцільне, колиб баварське правительство примінило закон про охорону републики. Часопис взиває робітників, щоби не дали намовитися нар. соціялістам до нерозважних учинків і щоби не сходили з законного шляху.

Загальна заборона відбувати віча була потім змодифікована на стільки, що дозволено на віча під умовою, щоби вони відбувалися у замкненому поміщенню, а не під голим небом. Заборонено теж віча соціялістів більшости, які хотіли запротестувати проти французької акції.

РІЖНІ ВІСТИ.

Мобілізація в Швайцарії?

„N. Fr. Presse" пише, що Швайцарія приговлює мобілізацію, щоб забезпечити себе від усіх можливостей.

Заворушення в Ірляндії.

Заворушення тривають дальше. Всі телеграфічні получення між Дебліном і півд. Ірляндією перервані. Багато залізничих шляхів ушкоджено.

Відкликання представників Ангори.

З Царгорода звідомляють, що в звязи з положенням, яке витворилося на льозанській конференції ангорське правительство відкликало своіх представників.

Порядок нарад С. Народів.

„Пті Журналь" пише: На денному порядку сесії Союза Народів є, м. и., такі справи: охорона меншостей, справа Данціґа, польсько-литовський конфлікт і справа обмеження зоружень. Одначе найважніщим питанням є справа відбудови Австрії. Чи лорд Керзон задумує предложити справу Мосуля, ще не є певне. Також здається неправдоподібним, щоби обговорювали

питання репарацій. Одначе можливе, що можуть іти півофіціяльні переговори в цій справі.

Греція збройться.

„Н. фр. Пр." доносить з Льозанни: Мін. загр. справ Ангори вислало до високих комісарів у Царгороді ноту, в котрій турецьке правительство звертає увагу на грецькі зорушення і протестує проти грецьких застережень, які нарушують муданський договір.

Німецький борг Зединеним Державам.

У Парижі має зібратися спеціяльна конференція з метою встановити висоту німецького боргу Сполученим Державам, як зворот коштів за утримання американських окупацийних військ в Надренії. Ці кошта йдуть на суму 225 мілліонів доларів.

ОСТАННІ ВІДОМОСТИ.

ТЕЛЕҐРАМИ ПОЛЬСЬКОЇ АҐЕНЦІЇ ТЕЛЕҐРАФІЧНОЇ.

Рада Союза Народів.

Париж. 29. Рада Союза Народів збереться сьогодні о год 11 передполуднем в люксембурській палаті під проводом Вівіяні.

Обсада почтового уряду французьким військом.

Дісельдорф. Тутешний почтовий уряд обсадив військовий французький відділ. Цей розпорядок спричинений ушкодженням кількох телеґрафічних проводів, уладжених французькими властями.

Зайняття зал. стацій.

Есен. Вольф. Протягом учерашнього дня зайняли французькі військові власти ряд залізничих стацій. Лінія обсаджених дворців іде через Лінен Вальдорф-Реклінґгавзен-Остерфельд-Оберґавзен-Гамборн Дуісбурґ-Гохфельд Зідгросенбавм-Дісельдорф головний дворець-Дісельдорф-Верендорф. На півдні операції ще не покінчені.

Військові орґанізації Гітлєра.

Відень. „Зон-унд Монтаґсцтґ" з Мінхена: Військові відділи орґанізації Гітлєра з орхестрами на чолі переходили в поході через місто. Маширували давнім, коротким військовим кроком.

Маніфестація в Мінхені.

Мінхен. Масові збори і маніфестації народніх соціялістів відбулися в спокою.

Німецька поліц'я підлягатиме окупаційним властям.

Аквізґран. Бельгійський командуючий ґенерал оголошує, що від дня 29. ц. м. німецька поліція підлягатиме окупаційним військовим властям. Війська одержали приказ покористуватися оружям, колиб поліцаї ставили опір. Проголошений вчера т. зв. малий виїмковий стан предвиджує покищо обмеження перебування на вулицях у нічних годинах і вчаснійше зачинювання публичних льокалів. Головний дворець зайняло військо.

Німецький персональ покинув працю.

Берлін. „Фос. Цтґ.": Наслідком обсади французькими військами головного двірця в Кобленції і кількох инших двірців в ціли переведення реквізиції паровозів, німецький персонал покинув працю.

Бойкот.

Берлін. Пруський краєвий союз власників домів і ґрунтів рішив завізвати своїх членів, щоби вогляду на окупацію Порурря виповіли безпроволочно мешкання всім своїм льокаторам французького або бельгійського походження.

Порурря відтято від решти Німеччини.

Берлін. „Берл. Монтаґспост" з Есен: Військово відтято Порурря від решти Німеччини вже вовсім. Митового кордону ще не утворено. Французи пускають іще щоправда з Порурря поїзди з вуглям до Німеччини, але при цьому переводять контролю ваґонів. Німецька преса подає, що досі не вдалося Французам обсадити залізничого двірця французьким персоналом.

Турецька армія помашерує на Мосуль.

Льондон. „Таймс" звідомляє, що колиб Анґлія не змінила в останній хвилі свойого становища в Льозанні, тоді Ісмед Паша заки кине Льозанну, оголосить офіціяльний комунікат, в якому буде вияснено становище Туреччини. Рівночасно турецька армія дістала би приказ маширувати на Мосуль. Останними часами анґлійську залогу в Мосулі сильно скріплено.

Греція не хоче забрати військ з над Маріци.

Париж. „Матен" доносить з Атен, що ґенералісімус Панґальос заявив французькому військовому аташе, що неможливо забрати грецькі війська з над Маріци на 10 км., бо так стратив би він одиноку комунікаційну лінію для транспорту харчів, якою є Маріца.

Обмеження залізничого руху.

Битом. По донесенням нім. уряду руху з днем 30. ц. м. послідує значне обмеження залізничого особового руху, а то наслідком браку вугля. В лютім мабуть рух цей обмежиться ще більше.

НОВИНКИ.

— Підвишка передплати. В останньому тижні друк ґазети знов підскочив о 30%, а ціна паперу майже о 50%. Зріст дорожнечі приневолює нас піднести ціну одного примірника вже від 23. с. м. на 300 Мп., а передплату від 1. лютого с. р. на 7.000 Мп. місячно. — *Адміністрація.*

— Конфіската. Попереднє (22) число нашого часопису сконфіскувала польська прокуратура за кілька новинок про становище нашого часопису до польської реєстрації.

— Протестують. Вчора відбулося у Варшаві протестуюче віче почтовців, яке виступило проти збільшення годин праці при одночасному зменшенню персоналу почтових урядовців.

— Пригадка Спілки студентів-Українців в Берліні. Управа „Спілки студентів-Українців в Німеччині" (Berlin, Charlottenburg, Goethestrasse 67a) пригадує ще раз, що подання о приняття на літній семестр на всі вищі школи Німеччини мають бути переслані Спілці найдальше до 15. лютого 1923. До подання долучити: свідоцтво зрілости в ориґіналі і німецькім перекладі, власноручно написаний перебіг життя по німецьки, посвідку матеріяльного забезпечення в нім. мові і посвідку достаточного володіння німецькою мовою теж в нім. мові. На переписку долучувати гроші.

— Далі конфіскують коляду! Польська жандармерія сконфіскувала у колядників в кількох селах західного рудецького повіту 260.000 мп., призначених на ріжні ціли. Гроші мають бути зложені в старостві в Рудках. Що з ними станеться?

— Не буде вечерниць „Смотрпків", бо шкільна влада заборонила. Відбудуться натомісць Котиліонові Вечерниці для старших того самого дня т. є. 5. лютого о год. 9. у Великій салі „Народного Дому". — Котиліонів не приносити, продаватиме їх Комітет Пань опіки над українськими Інвалідами, який уладжує вечерниці.

— „З Товариства Українських Правників". Звичайні Загальні Збори Товариства відбудуться в неділю, дня 11. лютого 1923. р., о годині 10. перед полуднем в салі Товариства „Українська Бесіда" у Львові, вул. Рутовського ч. 22., де вже оголошено дневний порядок. На випадок неприсутности приписаного числа членів, відбудуться нові збори з тим самим дневним порядком о год. 10 і пів без огляду на число присутних членів. — За Головну Раду: *Д-р Роман Чайківський* голова, *Д-р Олександер Надраґа* секретар.

— Ліквідація одного з урядів, що ні пече ні гріє. „Ґазета Варшавска" доносить що небаром має бути зліквідований уряд вивозу і привозу. Причиною ліквідації має бути факт, що в Польщі привозиться і вивозиться „як кто хце" без уваги на всякі покликані чи непокликані до цього уряди.

— В статті Ю. Могалевського в 21. ч. „Громадського Вістника" п. з. „Реставрація ікон в Національному Музееви" належить справити хибну інформацію про письмо Управи Національного Музея в тому напрямови: Пакет видань Музея і письма Управи Музея з 17. марта 1922. р. із запросинами прибути до Львова на час голоду п. В. Пещанського до липня 1922. р. не одержав. Посилка і письмо були передані приватно до Варшави враз з посилками Українськими Установами і професору Соболевському в Москві, які своє одержали.

— Заборона. Староство в Долині прислало на руки п. В. Білана в Ясеніввці письмо такого змісту: Odnośnie do zgłoszenia de praes. 7. grudnia 1922. o założeniu stow. „Czytelnia Proświty" w Jasienowcu zawiadamiam wskutek reskryptu Wydziału Prezydjalnego Województwa z 12. grudnia 1922. L. 11588/22, że Województwo na mocy przepisu § 6. ustawy z 15. II. 1867. Dz. n. p. Nr. 134 zakazuje zawiązania tego stowarzyszenia według osnowy załączonego statutu, ponieważ brzmienie § 2. lit. w i § 4. przadłożonego statutu stowarzysz. „Proświty", który miałby być także statutem projektowanej „Czytelni Proświty" w Jasienowcu, nie odpowiada pod względem oznaczonego w tym statucie terytorjalnego zakresu działania stowarzyszenia zmienionym stosunkom prawno-politycznym, gdyż dawny kraj Galicja, jako całość już nie istnieje i jest administracyjnie na Województwa podzielony, a wskutek tego terytorjalny zakres działania stowarzyszeń wogóle o ile nie rozciąga się na całe Państwo Polskie, musi być w statucie według Województw oznaczony, a dalej ponieważ w § 46. statutu brak opisu sztandaru, który czytelnia byłaby uprąwniona używać, podczas gdy wygląd, barwa lub emblemat sztandaru mogą mieć pod względem politycznym znaczenie i wpływać na ocenę, czy stowarzyszenie należy zaliczyć do politycznych, czy nie politycznych i dlatego powinny być w statucie opisane. Od tej decyzji wolno wnieść rekurs do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, który podać należy do Województwa w ciągu 14 dni, licząc od dnia następującego po dniu doręczenia intymatu niniejszej decyzji. — Radca Województwa Kierownik Starostwa: підпис нечиткий.

— „Свуй до сваґо". З Дублян коло Самбора пишуть нам: Вечером дня 6. січня ц. р. напали місцеві парубки Поляки на переходячих дорогою польського священика і начальника стації з криком: „idzie osemka!" Нападені побачивши в чім діло, дали ногам знати і сховалися в парохіяльних забудуваннях. Десь коло 1-шої години в ночі ті самі герої з партії „Wyzwolenie" окружили помешкання свого „ойчулька", та виломивши вікно, вдерлися до середини. Перешукавши всі кімнати в партері, рішили піти сходами на поверх, де несподівано стрінулись око в око з веселою трійкою за пиятикою. Перелякана трійка, як і „wyzwoleńcy" не знали з початку що робити, але ксьондз перший зорієнтувався, добувши револьвера вимірив в сторону напасників, з яких одного зранив. Рано розійшлася вістка, що „Українци большевіки нападі на ксєндза і хцелі го замордовацьˮ, доперва

слідство переведене польською поліцією викрило справжніх виновників.

— **Спростування.** Інтервю кореспондентови „Глосу польского", яке ми недавно передрукували, дав не пос. Павло Васильчук, як хибно ми подали, а Антін Васильчук, голова Українського Парляментарного Клюбу послів із Волині, Підляша, Холмщини й Полісся до варшавського сойму.

— **„Вільгельм Тель" заборонений!** Нетерпимість французьких інтрузів, які заняли надренську полосу Німеччини, дійшла до того, що французька окупаційна влада посміла видати заборону на виставу Шіллєрова „Вільгельма Теля".

— **Паризька Олімп'яда в маю 1923 р.** Від Українського Студ. Спортового Клюбу в Празі одержуємо таке письмо з просьбою о поміщення: Проситься всі українські спорт. Товариства в краю і на еміграції, як також поодинокрх спортовців, не згуртованих в організаціях, які хотіли би взяти участь в вище згаданій Олімпіяді, подати в найкоротшому часі такі дати: 1) Імя і назвиско бажаючих взяти участь, 2) рік, 3) заняття, 4) в якій ділянці спорту працював до тепер та в якій міг би виступати, 5) висліди вправ, 6) чи організація, до якої належить згл. сам, могли би покрити кошти подорожі, чи рефлектують на евентуальну допомогу. Письма слати на руки секретаря клюбу, Praha VI. ul. Albertov, Stud. Domov, як також туди звертатись за близшими інформаціями.

— **Вп. Передплатників в Чехословаччині** просимо отсим складати передплату на наш часопис в Банку Чеських Леґіонів в Празі на конто Видавничої Спілки „Діло" у Львові, а нас повідомити листівкою. — *Адміністрація.*

— **Позір!** Ще й тепер як маємо перерібки футряних жіночих плащів, піпівки, поправки та нові мужеські футра, сирі шкіри на продаж і виправи, то обовязком кождого іти до одинокої української фірми Карпяка Львів Куркова 11 а. 1494 1-10

— **Килими глинянські** гарні і не дорогі, гафти, шифони, нитки і и. поручає; сукні, біля зі смаком, сумісно й дешево виконує Жіноча спілка „ТРУД", Львів, Ринок ч. 39. (вл. дім). XVI 1—10

— **„Сокіл-Батько" у Львові**, закупив велику скількість творів найновійших видавництв і розсилає на вказані адреси за післяплатою по дуже приступних цінах. Дохід призначений на уладження українського города у Львові. Т-во певне, що суспільність віднесеться прихильно і причиниться своїми датками до взнеслого діла. 5614 1-2

— **Передплачуйте „Літературно-Науковий Вістник"!** Виходить першого кождого місяця. Ціна одної книги 2.000 мп., з пересилкою 2.200 мп. Річник за 1922 рік коштує 16.000 мп. з пересилкою 16.700 мп. Адміністрація Л.-Н. В. у Львові, вул. Чарнецького ч. 24. 1550 1-4

— **Емігрантам до Америки** дає устно безплатну пораду перед самим виїздом і забезпечує наперед безплатну поміч і охорону по приїзді до Америки д-р В. Охримович, адвокат у Львові, вул. Домініканська ч. 11. Хто хоче дістати відповідь на лист, мусить вложити до свого листу почтовий значок (марку) за 200 мп. на відповідь. 1—3

Присилайте датки на політичних вязнів до Тов. „Краєвий Союз Кредитовий", або до Тов. „Дністер" з допискою: на вязнів! — У Львові є ще кількасот арештованих Українців! — В першу чергу найблизша рідня і села повинні прийти з помочею!

Курс грошей.

Львів, дня 29. січня 1923.

Доляри американські	32.800—33.000
„ „ (1 і 2-ки	32.500—32.800
Доляри канадійські	32.500—32.800
„ „ (1 і 2-ки	32.200—32.500
Марки німецькі	1·30—1·55
„ „ (сотки)	1·10—1·25
„ „ (дрібні)	1·00—1·10
Леї румунські	145·00—155·00
„ (дрібні)	140·00—150·00
Корони чеські	760·00—785·00
„ (дрібні)	750·00—775·00
Австрійські тис. нов. ем.	580·00—600·00
„ „ ст. ем.	3.350·00—3.400·00
„ сотки нов. ем.	55·00—60·00
„ 50 кор.	80·00—100·00
„ 20 кор.	26·35—26·00
„ 10 кор.	12·00—13·00
„ 1. і 2-ки	0·60—0·00
Рублі 5-сотки	150·00—200·00
„ сотки	150·00—200·00
„ 25 ки	100·00 111·00
„ дрібні	0·65—0·00
„ думські 1000-ки	20·00 25·00
„ „ 250-ки	[illegible]
Карбованці	[illegible]
Гривні	[illegible]
Франки французькі	2025·00 [illegible]
Фунти стерлінгів	147.000·00—150.000·00
Франки швайцарські	5700·00—6000·00

Золото:

20 кор.	155.000·00—158.000·00
20 франк.	145.000·00—148.000·00
20 марк. нім.	162.000·00—164.000·00
Фунти стерлінґи	72.000·00—72.200·00
10 рубл.	175.000·00—180.000·00
Доляри	15.500·00—15.600·00

Срібло:

Корони авст.	2.100·00—2.300·00
5 кор. авст.	9.800·00—9.900·00
Фльорени австр.	5.800·00—5.900·00
Рублі	9.200·00—9.400·00
Копійки	27·50—28·00
Доляри американські	10.500·00—11.000·00
„ „ полов. і ¼	9.800·00—9.900.00
Доляри канадійські	9.000·00—9.300·00
„ „ дрібні	8.500·00—8.700·00
Леї румунські	1.340·00—1.350·00

При зміні адреси просимо не забувати подати і попередню свою адресу.

ВП. Передплатників в Чехословаччині просимо отсим складати передплату на наш часопис в Банку Чеських Леґіонів в Празі на конто Видавн. Спілки „Діло" у Львові, а нас повідомити листівкою. — *Адміністрація.*

ОПОВІСТКИ.

Виклади (6 предметів) на 6 міс. фах. курсі для дорослих у веч. годинах при Торговельній школі Т-ва „Просвіта", вул. Корняктів ч. 1, III. пов. вже розпочалися Вписи приймаються ще до кінця січня 1923 р. 1573 3—3

Гурт молодих письменників „Льоґос" складає прилюдну подяку Вп. п. дир. Антонові Максимовичеві з Берислава за дар в сумі 100.000 мп. на ціли „Льоґосу". За Президію: В. Лімниченко, Р. Скальський. 1592 1—1

В ЗОЛОЧЕВІ — 3 лютого с. р. ВЕЛИКІ ВЕЧЕРНИЦІ Кружка У. П. Т. 1594 1—2

На „Рідну Школу" зложили в мп.: громадяне с. Ліщин як коляду 27.000, з нагоди вінчання п. Софії з Волошинків і П. Смалія гості 15.100, діти 6 кл. народ. школи в Старих Кутах як коляду 12.000. Кооператива „Сила" в Збаражі як субвенцію 100.000, Л. Бачинський дир. української ґімн. в Луцьку 15.000, за що щиру подяку складає Головна Управа У. П. Т. XI. 1—1

Для вязнів: зложили в мп. Супінський 1000, Лада Денис 2000, Галань 5000, Гуцалів В. 2000, Собаль 1000, Збірка з коляди в Долині 58771, часть з коляди в Водниках 10000. Збірка Дорожів великий п. Жовква 20300, громада Пустомити (коляда) 20000, чит. Просвіти Підмихайлівці 11000, Гриць Кручак 3000, Б. Д. 1000, Лукашевич 4000, Збірка у С. Вовка Левандівка 4200, Громада Куликів (коляда) 25000 П. Сосенко, Львів 12000, Т. Глинський 5000, Збірка в друкарні „Діла" 18000, Драматичний Кружок Рудно 15000, Збірка в Скнилові з коляди 15000, Збірка В. Тимчука в Дорожеві великім 20000 громадяне Зеґева 3500, збірка о. Кошові в Хлівчанах 25000. М. Цішора 3000, І. Грегоращук і Тропалюк збірка Кошляки 62800 Громада Ванеовичі 10000, читальня в Ляшках мурованих 6600, о. [illegible], Пуків 20000, Збірка (часть) Міщанського Брацтва у Львові на просфорі 100.000, читальня Просвіти в Липцю 1 долар канад. Вп. Жертводавцям щира подяка! 1147 1-1

Що там „К. П." і „Ч. К."
В нас забава не така
Ми весь вік вправляєм спорт
То ми хлопці „Пріма-Сорт".

А як дівчина бажає
Собі хлопця підшукати
Хай такого лиш кохає
Що умів в „футбаль" грати

Бо така вже воля неба
Мощного лиш мужа треба
Миж на те лиш спорт вправл
Щоби мощні ноги мали.

Щоб не змучитись у танці
Хіба може пізно в ранці
Сила в нас така як сталь
Полюбити нас не жаль.

Мязи в нас такі як з криці
Тож ходіть на вечерниці
Бо в нас хлопці як малина
В Товаристві „Україна" !!!!!

П. С.

Академічне Спортове Товариство „Україна" устроює дня 30. січня 1923 р. у відновленій великій сали „Народного Дому" **Вечерниці з Котиліоном.** — Запрошення можна набути від дня 27. січня ц. р. в книгарні Наук. Т-ва ім. Шевченка Ринок ч. 10. від год. 5—7, а в день вечерниць при касі. 1567 1—1

ЛИСТУВАННЯ.

(Запити і відповіди).

Хто знав би що про рядовика **Дмитра Шепетюка** ур. 1884 у Слободі рунґурській повіт Печеніжин. В грудні 1917 був при машинових крісах 20 полка, 2 сотня стрільців на італійськім фронті, нехай дасть знати Анні Шепетюк в Слободі рунґурській о. п. Печеніжин. — Заграничні часописи проситься о передрук. 1595 1-3

Присилайте передплату!

Дрібні оголошення.

СИРОТА по священику, літ 22, поистійна, господарна, музикальна, лагідної вдачі, посаг: реальність, вийде заміж за урядника на висшім становиску. Річ серіозна, за дискрецію ручиться словом чести. На анонімі, з неукінченими факультетами і нищі становиска не відповідається. Ласкаві зголошення з фотографією проситься слати на адресу: греко-кат. уряд парохії Пили, п. Добрусин к. Жовкви. 1587 1—1

ІНСТРУКТОР пошукує лекції з усіх кляс ґімн. і сем. Може давати початків англ. і франц. мови та української стенографії. Ласкаві зголошення проситься слати до Адмін. під „Солідність-скорість". 1586 1-2

ПОТРІБНА інструкторка для учениці другої кляси ґімназ. 40.000 мп. місячно, удержання і кошти подорожі. — Гр.-кат. Уряд парох. Шуларка, почта Королівка коло Борщева. 1583 1—3

ПОШУКУЮ вправного інструктора до трьох учеників приватистів української ґімназії в II., IV. і VII. кл. для послідного головно в математики і фізики. Харч і окрема комната. Платня після умови. Зголошення: о. Йосиф Дикий, Мартинів новий, почта в місци. 159[illegible] 1—2

ПАНОВЕ! Мужеські капелюхи найліпше і найстараннійше перероблює на найновійші фасони лише перша краєва фабрика капелюхів Рудольфа Найвельта, Львів, Бальонова 3. Склади: площа Марійська 8. Казимирівська 25, Городецька 72. XXI 5-5

СКЛАД нот Романовича 11 бічна Академічної, висилка на провінцію. 1529 3—4

ФОРТЕПЯНИ, піаніна, строєння, репарації „Строітель Б", Глубока ч. 18. 1469 3—4

КОЖДИЙ Українець, особливо фаховець повинен бути членом Українського Будівельного Союза у Львові, ул. Оссолінських, 6. Уділи по 5.000 мп., вписове 100 мп. XVI 8—10

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакція не відповідає.

Т-во задатк. „Народний Дім" стовариш. зареєстр. з обмеж. порукою в ЖИДАЧЕВІ подає до відома, що

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

відбудуться у власнім льокали дня 21. лютого 1923 р. о 12-ій год. в полудне із слідуючим порядком нарад:

1) Відчитання протоколу з попередних Загальних Зборів.
2) Звіт і замкнення рахунків за рік 1922.
3) Уділення абсолюторії Управі і Надзірній Раді та розділ чистого зиску.
4) Зміна цілого статута після вимог нового коопер. закона.
5) Вибір Надзірної Ради і затвердження Управи.
6 Злиття Народного Дому зі стовариш ним Господарсько кредитова Спілка „Наша Каса" стов. зареєстр. з обмеж. порукою в Жидачеві.
7) Внески і запити. 1598 1—1

Біланс за 1922 р. виложений членам до перегляду в власній домівці.

Коли не явиться о год. 12-ій приписане статутом число членів, відбудуть ся о год. 1 з полудня того самого дня і в тім самім льокали другі Загальні Збори з тим самим порядком нарад, якого рішення будуть важні без огляду на число присутних членів.

о. Чехут Павло в. р. Голова Ради. Надз. — Евст. Котович в. р. Секрет. Ради Надз.

Подяка.

Управа „Народнього Дому" в Ходорові складає отсим щиру подяку Високоповажаному Пану Д-рови Ґріннштайнови Жигмонтови, за безінтересовне і солідне заступництво в суді в справі „Народнього Дому".

Ходорів, дня 27. січня 1923.

Осип Копитко справник. 1597 1—1 **Осип Сидорчук** книговодець.

Подяка.

Дня 23. грудня 1922 забрала неумолима смерть мою найвірнійшу подругу Олюсю з Чорнишів Поповичеву по довгій і тяжкій недузі в 23 весні життя. Страшний біль і смуток полишився для молодого священика після утрати так сердечної і так благородної людини, яка не зазнавши долі скоро і несподівано як та зірка згасла на дорозі Його туземного життя, а з нею всі надії і мрії. В тім безпотішнім горю зазнав я щирого співчуття від Всч. Духовенства і знайомих Покійної. Тому отсею дорогою пересилаю їм від себе і в імени Родичів та рідні б. п. Покійної щире Спаси-Біг. В першій мірі дякую Впр. о. Мітратови В. Громницькому за провід в похоронах, о. Т. Сембаєви, катехитови Покійної за прощальну із серця пливучу промову, а відтак Всч. о. Бачинському, пар. з Байковець, о. Ст. Теслі, пар. з Нового села, о. д-р М. Конрадови, ґімн. катех. в Тернополі, о. І. Пасіці, о. Ст. Ратичови, о. Богатюкови і о. Андр. Стасюкови, які в часі похоронних обрядів безінтересною участю звеличали сумне торжество, а вкінци П. Т. Громадянству м. Тернополя, що в численній участи відпровадило тлінні останки до гробівця родинного 25. грудня м. р. — о. Данило Попович, священик в Гниличках. 1585 1—1

Firm. 629/22
stow. IV. 263.

Впис фірми стоваришення заробкового і господарського! Вписано до реєстру стоваришень заробкових і господарських дня 27. жовтня 1922. Дата статута: Пронятин 24. вересня 1922. Осідок стоваришення: Пронятин. Назва фірми: Господарсько-споживча Спілка „Єдність" кооператива з обмеженою порукою в Пронятині. Ціль кооперативи є підносити заробок і господарство членів спільним веденням підприємства і підносити культурний уровень своїх членів. Час істнування: необмежений. Дирекція: Микола Терас справник, Олекса Ваврів книговодець, Гайда Іван с. Степана касієр, Іван Алексевич І. заступник, Петро Балюк ІІ. заступник. Підпис фірми: Управа підписує кооперативу в цей спосіб, що при фірмі кооперативі підпишуться два члени Управи і це є условиною важности зобовязань кооперативи. Оголошення: будуть прибиті на призначеній на це таблиці в льокали кооперативи, або розісланим обіжником всім членам кооперативи, або одноразовим оголошенням в кождочаснім органі Краєвого Союзу ревізійного у Львові. Уділ членський виносить 2000 мп. Кождий член може мати більше уділів. Число уділів необмежене. Найменче половину уділу вплачує член при принятті його, а решту найдальше до кінця уділового року в якім заявив уділ. За зобовязання кооперативи відповідає член нетільки своїм уділом але крім того також дальшою квотою до 5 разової висоти заявленого уділу. — Суд окружний яко торговельний В. II. Тернопіль 21. жовтня 1922. 1581 1—1

Дуже важне для реемігрантів до Америки.

Европа-Америка 4½ днів через Океан

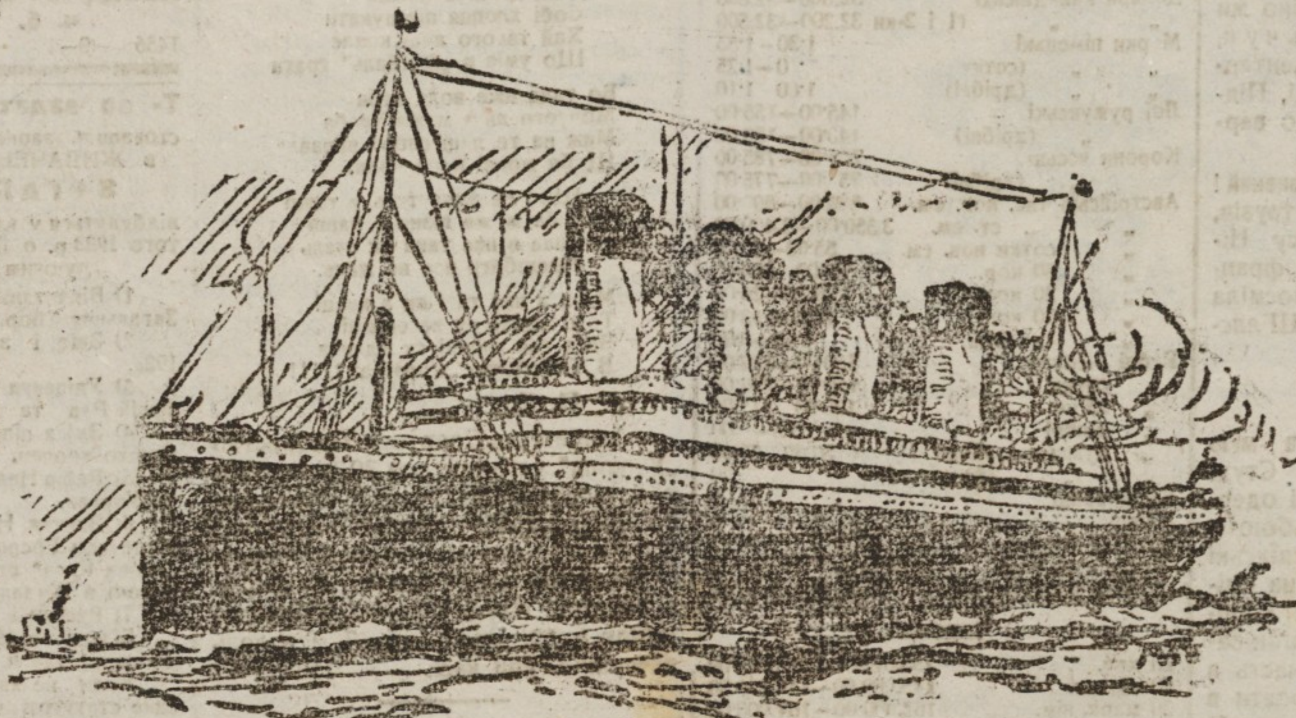

Европа-Канада 4½ днів через Океан

Корабельне Тов-о „WHITE STAR LINE“ (Лінія Білої Зорі)

Кождий, хто хоче повернути до Америки, незалежно коли прибув до краю і чи має американський пашпорт, **нехай зголоситься до наших бюр** і одержить потрібні вказівки для одержання візи Американського Консуляту на виїзд до Америки і буде висланий без трудношів до місця виїзду в Америці.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

„Народного Дому“ в Мостисках

товар. зареєстр. з обмеж. порукою

відбудуться в суботу дня 17. лютого 1923 о год. 11 перед полуднем в льокали стовариществ із слідуючим денним порядком:

1) Відчитання протоколу з попередних Заг. Зборів.
2) Звіт Дирекції з діяльности і рахунків за рік 1922.
3) Звіт Комісії контрольної і ревізійної з внесенням на уділення абсолюторії Управі Товариства.
4) Розділ надвижки біляносової за рік 1922.
5) Зміна статуте. 1582 1—1
6) Внески членів.

Мостиска, дня 24. січня 1923.

ЗА НАДЗИРАЮЧУ РАДУ:

д-р Кормош Теоф. предсідатель. о. Т. Кміцикевич за секретаря.

ЗВИЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

„Господ.-Торговельної Спілки“ в Рогатині

відбудуться дня 2. лютого 1923. у власнім льокали (дім Української Гімназії) в Рогатині о год. 12. в пол. з порядком нарад:

1) Відкриття Зборів.
2) Відчитання протоколу з послідних Заг. Зборів.
3) Звіт Дирекції за рік 1922.
4) Затвердження рахунків і біляису за рік 1922. 1893 1—1
5) Ухвала що до розділу зиску.
6) Внески і запити.

Замкнення рахунків і біланс за 1922. виложені до перегляду членів в льокалі Спілки від дня 21. січня н. р. Коли б о г. 12, не явилося вимагане статутом число членів, то в тім случаю відбудуться того самого дня, в тім самім льокалі другі Звичайні Загальні Збори з тим самим порядком нарад, які матимуть право рішати без огляду на число присутних членів. —

XV-ті Загальні Збори

Філії Т-ва „Просвіта“ ім. М. Шашкевича у Львові

відбудуться дня 2-го лютого 1923. о год. 10-ій перед полуднем в салі „Української Бесіди“ у Львові, Народний Дім вул. Руського зі слідуючим денним порядком:

1) Отворення Зборів.
2) Відчитання протоколу з попередних Загальних Зборів.
3) Звіт уступаючого Виділу і Контрольної Комісії.
4) Вибір нового Виділу і Контрольної Комісії.
5) Внесення і запити.

2—2 ВИДІЛ.

ЦЕРАТИ відпрасовані і на метри
фіранки — капи на ліжка
портієри — обруси
хідники — маблеві матерії
дивани — матераци і сінники
лінолеум — стори до вікон
ТАПЕТИ в найбільшім виборі поручає
1362 0—?

Е. КІЧАЛЕС І А. МАРҐУЛЕС
Львів, вулиця Сикстуська ч. 18.

Дахівку марсилійську, голяндську, тягнену, нелобковану, карпівну, дальше **Бляху, цеглу, цемент, вапно і инші** доставляємо сейчас.

:: Жадайте оферти! ::

Коопер. „РЕҐУЛЯТОР“
1591 Львів, Валова 14. 1—1

На зимові вечори

поручає історичні повісти (давнійших і новійших наших авторів), народні оповідання, світові романи, збірні видання творів українських і чужих клясиків як також наукові твори в нашій і чужій мові

ІВАН КАЛИНОВИЧ, ЗОЛОЧІВ

Цінники і катальоґи висилає за надісланням 500 Мп. почтовими значками. При замовленнях прохається надіслати завдаток.
1353 3—10

НИТКИ вс. рода, до шиття і вишивання, великий вибір вишивок, канва, полотна, шифони, дилі, всипи, кльоти і и., гуртом і на дрібно продає дешево і поручає свої від 22 літ ведені робітні суконь і біля.
XV. 0-20
ЖІНОЧА СПІЛКА ПРОМИСЛОВА — „ТРУД“ — Львів, — Ринок ч. 39.

Нова книжка.
МИХАЙЛО КОЦЮБИНСЬКИЙ
ТВОРИ
т. І. з портретом автора і вступною статтею доцента унів. Л. Білецького.
Ціна 3500 мп.
Продається у всіх книгарнях.
Можна виписувати за післяплатою з канцелярії Товариства допомоги еміґрантам з Вел. України. (Львів, Руська 3).
1539 3—10

ПОТРІБНИЙ інструктор до двох учеників з І. кл. гімн., найрадше музик. Услівя слати до Ур. парох. в Букачівцях.
1584 1—2

ДРУКАРНЯ і фабрика печаток І. ФРІДМАНА Львів, вул. Сикстуська 2 і 4, виготовлює гарно і дешево всякі друки та печатки.
1375 9-20

УВАГА! Ніяких аґентів не маємо і не висилаємо, як також крім Калуша і Перемишля ніякої філії не маємо.

Найліпші ДЗВОНИ

1517 ПЕРЕДВОЄННОЇ ЯКОСТИ 6—20

є на складі і можна замовляти у :: істнуючої від 1808. року фірми ::

БРАТІВ ФЕЛЬЧИНСЬКИХ

в КАЛУШІ або в ПЕРЕМИШЛІ

вул. Красіньского ч. 63.

На жадання висилається цінники оплатно.

НОВОВІДКРИТИЙ СКЛАД БЛЯХИ

XXVI 4—4 ПІД ФІРМОЮ

Гуртівня бляхи

ЛЬВІВ, ВУЛ. АННИ 1 (НАРІЖНИЙ СКЛЕП)

поручає: бляху цинкову, поцинковану залізну і білу ріжних вимірів і грубости, як також всілякі артикули в обсяг входячі по фабричних цінах. Продаж гуртом і детайльно. —

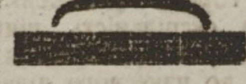

АКАДЕМІК здібний і вправний інструктор прийме лекцію на провінції зі всіх кляс гімн., учит. сем. і нар. Може вчити анґл. і франц. мови. Зголошення слати до Адміністрації під „Совісний“. 1588 1—1

КІНОТЕАТРИ

КОПЕРНИК і МАРУСЕНЬКА

висвітлюють від понеділка 29. п. м. 1923. сальонову драму на 6 великих дій п. з.

„Роман міліярдерки.“

В ролі міліярдерки улюбленая публики, славна краса ЛІЯ МАРА.

За редакцію відповідає Ол. Кузьма. З друкарні Спілки „Діло“ Львів, Ринок ч. 10.